

Pál második levele a Korinthusiakhoz

Lekció: Zsolt. 19.
Textus: IIKor.1.12-22

1999. dec. 12.
Gazdagrét

A szavahihetőség védelme

Az elmúlt héten olvastuk a korintusbeliekhez írt második levél bevezető részét. Röviden összefoglaltam Pál apostol és a korintusi gyülekezet kapcsolatát, ami nélkül nem érthetjük meg ezt a levelet, és abban mai textusunkat sem. Azok kedvéért, akik nem voltak itt, vagy nem olyan éles az emlékezetük, most megismétlem a legfontosabbakat.

Az apostol második missziói útján járt először Korintusban, ahol másfél évet töltött az evangélium hirdetésével; ennek nyomán alakult meg a korintusi gyülekezet. Miután Pál elhagyta a várost, részben írásban, részben egy korintusi küldöttség, részben saját követei útján tudomására jutott, hogy a gyülekezetben gondok vannak. Ezekre válaszként született az a levél, amit a Szentírásból I Korintusi levélnek ismerünk (amely az apostolnak nem első levele Korintusba.) Pál még e levél megírásának helyszínén, Efézusban tartózkodott, amikor nagyon rossz híreket kapott a korintusi gyülekezetből. Valaki súlyosan vétkezett, ami talán azt is jelentette, hogy bűnbánat és megtérés helyett nyilvánosan az apostol ellen fordult; ugyanakkor a gyülekezet tagjai nem álltak ki lelki atyjuk mellett. Pál ezért korábbi terveit megváltoztatva (IKor.16.5-7), amelyben hosszabb ott tartózkodást ígért, azonnal Korintusba utazott. Itt azt tervezte, hogy miután békességre jutnak a probléma felett, elmegy Macedóniába, majd újra visszamegy Korintusba. Erre utalnak textusunkban a 15-16. versek ("hogymint kétszer is részesüljétek a kegyelemben"). Az apostol azonban újra megváltoztatja terveit, mert ez a látogatása sikertelennek, sőt, igen fájdalmasnak bizonyult, és ezt nem kívánta megismételni (1.23-2.1). A korintusiak nem enyhültek meg, a bűnöst nem intették meg, az apostolt súlyos vádakkal illetik.

A fájdalmas látogatást egy sok gyötrődés, szomorúság és könnyhullatás között írt levél követte, amely nincs a kezünkben (2.3-4). Úgy tűnik azonban, hogy ez a levél elérte célját, a bűnöst megbüntették, és újra az apostol mellé álltak (2.5-8). Ugyanebben az időben Pál halálos veszedelemben került, amiből Isten minden várakozása ellenére kiszabadította őt (1.8-10). A korintusi hírek, az Ázsiában átélt szabadulás mind Pál apostol vigasztalására voltak, aki neki fog egy újabb levél írásának; és ez a Szentírás II Korintusi levele (ill. annak 1-9 fejezete).

A ma olvasott részben Pál látogatásának elhalasztását indokolja. Miközben ezt teszi, Isten Szentelke ihletése által örök tanítást ad nekünk a *szavahihetőségről*. Abban bízunk, hogy a Szentlélek, aki az apostolt vezette level megírásában ott és akkor, itt és most bennünket is tanítani fog a szavahihetőség kérdéseiről.

1. A kihívás: szavahihető-e a keresztyén ember?

1. Ez volt a korintusiak kérdése is Pállal kapcsolatban, amint az textusunkból kiderül. A korintusi utazási tervek kétszeres megváltoztatása mögött meghúzódó szándék sokak számára ismeretlen volt. Többszörös vád éri az apostolt ezek miatt.

Az első a könnyelműség vádja. Azt mondják, hogy nála az "igen" egyszersmind "nem", és viszont. Ismerjük ezt a viselkedést, és az ilyen embert. Mindig a pillanatnyi helyzet diktálta érdek győz az adott szó felett. Azt mondják a korintusiak, az apostol is éppen ilyen.

Ebből fakad a világi, vagy testi bölcsesség vádja. V.12. "emberi bölcsesség", v. 17. "emberi módon tervezem?". Az eredeti kifejezés: "test szerinti", ami Pálnál nem mást jelent, mint az "Isten szerinti", a "Szentlélek szerinti" ellentétét. Olyan viselkedést, amelyben Istenre nem tekintve, vele nem számolva, csak saját hasznát keresi az apostol.

Benne van ebben a szándékos kétértelműség, a manipuláció vádja is: "...nem írtunk nektek mást, mint amit olvastok és meg is értetek...". Pál védekezése mögött szinte halljuk a vádakat: a sorok közt kell olvasni..., nem azt gondolja, amit ír..., igazi szándékát elrejteti..., stb.

2. Valaki megkérdézheti: miért érdeklí az apostolt a sok kritika? Ha tiszta a lelkiismerete, ahogyan írja is, hogy az, miért megy bele látszólag értelmetlen védekezésbe? Pál, a pogányok apostola, a nagy misszionárius, miért tartja ennyire fontosnak, hogy utazási terveit megmagyarázza néhány rosszindulatú embernek? Nem méltóságon aluli ez, nem nevetséges ez, úgy ahogy van?

Ha valaki azt gondolja, hogy az apostol saját hírneve miatt védekezik, téved. Sokkal több forog kockán, mint Pál sértett önértetének esetleges helyreállítása, vagy elégtétel az őt ért igazságtalanságért. *Ha az apostol valóban megbízhatatlan, könnyelmű, szavahihetetlen, akkor az általa hirdetett üzenet is elveszti hitelességét. Pál az evangélium érdekében védekezik, Jézus Krisztus ügyéért harcol.* Látszólag magyarázkodik, látszólag kisstílusú dolgokkal van itt elfoglalva, de valójában a Jézus Krisztus evangéliuma a tét. Pál tudja: a szavahihetőség, az egyenesség, a tiszta szándékok a mindennapi dolgokban összefüggésben állnak a Jézus Krisztusban végbemenő örök dolgokkal. Nem mondhatja: én az evangélium kozmikus üzenetének hirdetésével vagyok megbízva, ezért mit számít hogy az apró dolgokban mennyire vagyok szavahihető.

3. Ez a szavahihetőség kihívása a keresztyén ember életében. Mert ha tetszik, ha nem, tanúk vagyunk. Ha az életünk Krisztusé, őt hordozzuk, az ő követői vagyunk. Ha a mi igenünk nem, és a nemünk igen, hiába valljuk meg Krisztust. Ha szánkkal igent mondunk rá, viselkedésünkkel (szavahihetőségünkkel) nemet, eltakarjuk az emberek elől az Urat. Ha családi, iskolai, vagy munkahelyi ügyeinkben, konfliktusainkban mást mondunk, mit amit gondolunk, úgy akarunk elérni valamit, hogy a másik azt ne lássa, a manipuláció bűnébe estünk. Ez emberi (testi) bölcsesség, nem az Isten kegyelme szerint való, azaz az Isten erejére hagyatkozó forgolódás. Ő, mennyi álság, hamisság, kétértelműség, félrevezetés van bennünk, és milyen csodálatos ideológiákkal leplezzük ezeket. Hányan hiszik még mindig, hogy a kegyes hazugság nem hazugság. A mindennapi apró manipulációid, hazugságaid, elhallgatásaid, "igen-is-meg-nem-is"-eid mennyit ártanak a Krisztusnak, és mennyire szavahihetetlené tesznek a Krisztusról való bizonyágtételben! Talán érzed is, és ezért nem is szólsz. Talán olyan mértékben foglya vagy ennek a bűnnek, hogy itt a helye a bűnbánatnak és megtérésnek, hogy végre ne emberi bölcsesség, hanem Istennek való engedelmisség alapján élj.

II. Az elkötelezés: Isten szavahihető Isten!

Az apostol védekezésében továbbmegy annál, mint hogy a vádakat elutasítja, és önmagát tisztára mossa. Miután Istent hívja saját szavahihetősége tanújának, bemutatja az ő Istene szavahihetőségét. Az a Krisztus, akit ő - és munkatársai - hirdetett, nem lett "igen" is meg "nem" is - mondja. Sőt: "...valahány ígérete van Istennek, azokra őbenne van az igen, és ezért általa van az ámen is...".

Isten az ígéreteket Istene. A Biblia Istene szól, megszólít, kijelenti magát. De nem látjuk, nem tapinthatjuk, nem köthetjük magunkhoz. A bálványok az ember kezében vannak, az ember az élő Isten kezében. Istennek ígéretei vannak részünkre, amelyeket kimondott, és amelyeket vagy elhiszünk, és azokra építünk, vagy nem. Élet-halál kérdés számunkra, hogy Isten szavahihető, vagy nem.

Pál azt mondja, Isten minden ígérete, minden szava igenné lett, mégpedig egy valakiben: Jézus Krisztusban, a testté lett szóban. Isten ígéretei a kígyó legyőzéséről, az áldásról, az új szívről, minden nemzet üdvösségéről, a Szentlélek elnyeréséről, a nyomorultak vigasztalásáról, az ostobák bölcsétételéről, stb mind-mind Jézus Krisztusban lettek igenné. Őbenne mondott Isten igent a bűnös világra, akik nemet mondtunk rá. A Fiúra a kereszten mondott Isten nemet helyettünk, hogy Jézus Isten minden ígéretét betöltse értünk.

Isten nem gondolta meg magát. Nem talált olyan megoldást, ami neki jobban megérte volna. Nem másította meg szavát látva hűtlenségünk.

Nem mondta, hogy egyesekre áll az ígéret, másokra azonban nem. Nem szelektált, hogy bizonyos ígéreteket megtart, másokat meg eltöröl. *Valahány* ígérete van Istennek...

Ez Advent időszakának egyik fontos üzenete. Akit az Isten megígért, azt elküldte. Nem hiába várták a zsidók Izrael vígasztalását. Az *"igen"* valósult meg *őbenne*: És mindig Isten igenje fog megvalósulni őbenne. Ezért nem hiába hisszük és valljuk: *"onnan jön el ítélni őket és holtakat"*. Nem hiába mondjuk: Maranatha! Jövel, Uram Jézus! Mert eljön! Mert Isten szavahihetőségéhez nem fér semmi kétség. Sajnos a mi hitünkhöz kapcsolódik sok kétség...

Látod-e így a te Urad és megváltód, ahogyan Pál apostol láttatja őt? Hiszed-e, hogy Isten minden neked, érted is adott ígérete "igenné" lett általa? *Érted és érzed-e, hogy micsoda erős elkötelezés Isten szavahihetősége arra, hogy te is szavahihető légy?*

III: Az evangélium: a szavahihető Isten munkálkodik bennünk!

Jaj lenne nekünk, ha Isten csak elkötelezne a szavahihetőségre bennünket, állhatatlan, testi bölcsességgel manipuláló embereket. Az örömhír az, hogy ő maga cselekszik bennünk, és formál át minket - írja az apostol.

Ez még mindig része a gondolatmenetnek, amelyben az apostol cáfolja a korintusiak vádjait az evangélium hitelessége érdekében. Először arról beszélt, hogy Isten kegyelmével jár a világban, és sem könnyelműséggel, sem manipulációval nem vádolható. Tiszta a lelkiismerete, mert majd az utolsó napon mindenre fény derül. Utána áttért arra, hogy Jézus Krisztus, akit hirdettek Korintusban, nem "igen-is-meg-nem is", hanem ő Isten igenje. Végül arról szól, hogy ez az Isten munkálkodik benne, a hírnökben, valamint a korintusiakban, az üzenet befogadóiiban is.

"...megerősít és felken..." Isten erősíti meg az ő apostolát, azaz Isten garantálja hitelességét. Ő az, aki felkeni, felhatalmazza és kiküldi őt. Isten eme munkája nélkül az apostol nem állhatna szilárdan, biztosan a kereszttűzben

Végül a Szentlélek munkájára mutat Pál. Isten pecsétje a Szentlélek - mondja. A pecsét szerepe akkor is az volt, ma is az, hogy valamiről jelzi, ki a jogos tulajdonosa, kihez tartozik. Isten pecsétje rajtunk a Szentlélek: őhöz tartozunk, övéi vagyunk, aki teljesen szavahihető. Más kifejezést is használ az Ige: a Lélek zálogát adta szívünkbe. A zálog szó eredeti jelentése a mai foglalnak felel meg; szerződő felek között olyan összeg kifizetése, amely a későbbi kifizetéseket garantálja. Így láttatja Isten Szentlelkét Pál velünk: ő a garanciája annak, hogy a szavahihető Isten minden ígérete beteljesedik rajtunk. Hiszen mindaz, ami Krisztusban "igenné" lett, teljességében még nem a miénk. Harcolunk még a bűnnel, szenvedünk betegségekben, szomorkodunk gyászban, előttünk a halál. Hol vannak Isten ígéretei? - kérdezhethetné bárki. Honnan tudjuk, hogy Krisztusban minden ígérete igenné lett? Honnan vehetjük a hitet és bátorságot, hogy ígéreteire építsünk? Milyen alapon hívunk másokat is arra, hogy higgyenek benne? Pecsétjével eljegyzett és a Lélek zálogát adta szívünkbe.

Isten adja meg nekünk, hogy lássuk őt, az ígéretetek beteljesítőjét, és legyünk mi is hűségesek; hogy a szavahihető Istennek szavahihető legyen a népe, hogy sokan mások is rá merjék bízni magukat erre az Istenre. **ÁMEN!**